

de gamle og de ny Skatter, og der viser sig da paa Budgetterne for Treaaret 1902—03 til 1905—06 følgende Tal: I 1902—1903, da vi endnu havde alle de gamle direkte Skatter, androg de direkte Skatter 11,047,500 Kr. I 1903—1904, hvor vi for det ene Halvaar havde de gamle, for det andet Halvaar de ny Skatter, beløb de sig til 12,263,400 Kr., og i Aaret 1905—1906, hvor vi altsaa havde de ny Skatter Aaret igennem, viser Budgettet en Indtægt for de direkte Skatters Vedkommende af 13,805,800 Kr. Herfra skal drages Kommunernes Bidrag, som er 1,500,000 Kr.; der bliver da tilbage til Statskassen 12,300,000 Kr., hvilket i Forhold til de gamle Skatter er en Stigning af $1\frac{1}{4}$ Mill. Derfra skal ganske vist fradrages Omkostningerne ved Opkrævning af de ny direkte Skatter, men hvor store disse blive, er det i dette Øjeblik endnu umuligt at opgøre. Ganske vist blive de vel ikke smaa, men dog ikke tilnærmelsesvis saa store, at de ville sluge det Overskud, som de ny Skatter give. Jeg gør opmærksom herpaa, fordi der fra mange Sider er en vis Frygt for, at det skulde vise sig, at vi fik en Nedgang i de direkte Skatter med de ny Skattelove. Det have vi ikke faaet. Derimod have vi faaet en Stigning, ganske vist ikke en stor, men dog en Stigning i de direkte Skatters Provenu. Og dernæst have vi faaet Skatter, som ifølge deres Væsen i hvert Fald i Løbet af nogle Aar ville komme til at stige regelmæssigt Aar for Aar, som end ikke med et stort Beløb, og ikke nær saa stort et Beløb, som de indirekte Skatter.

Den ærede Ordfører sluttede med i nogle Ord at omtale den Toldlov, vi muligvis kunne vente, og hvorledes vi stode til den med det noget anspændte Budget, som vi unægtelig have haft i nogle Aar. Og vi tør heller ikke vente, selv om det gaar, som jeg her har sagt, at der kommer en Stigning paa adskillige Indtægtskonti, at Budgettet i de kommende Aar vil udvise synderligt Overskud. Der bliver jo ogsaa stadig stillet Krav til Statskassen paa mange Maader. Derfor venter jeg selvfølgelig heller ikke, at vi den Dag, vi skulle til at løse Toldspørgsmaalet, ville staa overfor en fyldt Statskasse, saa vilde Opgaven unægtelig være betydelig lettere, end den i Virkeligheden vil blive.

Jeg vil benytte Lejligheden til her første Gang, jeg har Ordet fra denne Plads, baade efter den Anledning, som den ærede Ordfører gav mig, og i Anledning af nogle Ytringer af det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) i den politiske Debat, forud for Finanslovens 2den Behandling, at udtale, at jeg selvfølgelig som Finansminister vil betragte det som en Hovedopgave for mig at fremme Toldloven. Jeg tænker ikke, at nogen Finansminister kunde tiltræde Embedet her i Danmark i dette Øjeblik uden at føle, at dette maatte være hans Hovedopgave. Som bekendt har min Forgænger allerede gjort de indledende Skridt i saa Henseende, idet han har sat nogle Toldembedsmænd i Arbejde med at gøre foreløbige Undersøgelser og Udregninger og gennemgaa alle Toldpositionerne enkeltvis. Jeg skal udtrykkelig udtale, at dette Arbejde selvfølgelig nu, efter at jeg er tiltraadt, vil blive fortsat med samme Energi som under min Forgænger. Enhver, der har Begreb om, hvad en Toldlov vil sige, enhver, der ved, at Toldloven i dette Øjeblik — jeg ser her bort fra Produktionsafgifterne — indbringer 35 Mill. Kr., vil vide, at dette er et overordentlig stort Arbejde.

Man vil maaske være tilbøjelig til at sige, at vi have haft en Toldkommission, som allerede har gjort det væsentlige af dette Arbejde, og at dette maatte lette Administrationens Arbejde meget betydeligt. Nu kunde det ikke falde mig ind at underkende Toldkommissionens Arbejde; det er vistnok særdeles godt, men vi maa erindre, at Toldkommissionens Betænkning er afgiven i December 1896, og at de Tal, man der regnede med, vistnok ere Tallene for Toldindtægterne i Statsregnskabet for 1894—95. Jeg vil her tillade mig i denne Forbindelse at nævne nogle Tal. I 1894—95 vare Toldindtægterne 23,948,000 Kr., i 1897—98 28,992,000 Kr. og i 1900—01 31 Mill. Kr.; endelig vare de i 1903—04 35 Mill. Kr. Det vil altsaa sige — jeg har her taget dem med 3 Aars Mellemlum —, at indenfor Aarene 1894—1904, i Løbet af disse 9—10 Aar, ere Toldindtægterne stegne med godt 11 Mill. Kr. eller med omtrent 50 pCt. af de Beløb, man havde i 1894—95. Hvis nu disse 11 Mill. vare,